

Scripcaru și legea

Având în vedere atitudinea primarului față de lege, titlul potrivit ar fi fost primarul Scripcaru și fărădelegea. În cele ce urmează, nu voi insista asupra legilor penale pe care le-a încălcat cu nonșalanță, ceea ce a obligat DNA, Serviciul Teritorial Brașov, să-i întocmească mai multe dosare penale și să-l trimită în judecată. În activitatea sa de peste 12 ani, de când se află în funcție, a încălcat sau nesocotit numeroase legi, după bunul său plac, fără teamă și rușine întrucât, o bună perioadă, avea o umbrelă politică masivă: președintele Băsescu, partidul său, de tristă amintire, PDL, la putere (parlament, guvern, prefect) și instituții ale statului timide, ca să nu spun altfel. În ceea ce privește legea fundamentală a administrației publice locale, L. nr. 215/2001 rep., aceasta stabilește în mod clar care sunt raporturile între consiliul local și primar, în sensul că primarul duce la îndeplinire hotărârile consiliului, adică nu consiliul este subordonat primarului ci primarul este subordonat hotărârilor consiliului.

» pag. 8

Cornelius POPA

Exercițiile sînt menite să salveze vieți, simulările au drept scop doar bifări de dragul bifărilor. Firesc într-o țară în care pînă și viața este ca o simulare. Firesc într-o țară în care doar moartea și impozitele au mai rămas o certitudine. Unica.

Editorial

Viața ca o simulare

Asimula = A face să pară adevărat ceva ireal; a da, în mod intenționat, o impresie falsă. Definiția este luată din Dicționarul Explicativ al Limbii Române. Ideea de bază se regăsește în prima propoziție a definiției: a face să pară adevărat ceva ireal. Și aici vreau să mă refer la recentul exercițiu (numit simulare de oficialii guvernamentali) de intervenție în caz de cutremur de peste 7 grade pe scara Richter. Una dintre multele simulări în caz de catastrofe naturale. Și, în același timp, una dintre multele, foarte multele simulări care fac parte din viața noastră. Pentru că, am mai afirmat-o și cu alte ocazii, noi simulăm cam tot. Simulăm valorile europene, nu ni le însușim și nici nu credem în ele. Simulăm economia de piață, de factură liberală, dar în realitate practicăm economia de

peșceș. Simulăm drepturile omului, dar ne ștergem ghetetele de ele ca de preșul din fața ușii. Și tot așa.

Să revenim însă la chestiune. Zilele trecute s-a simulat o amplă intervenție, în București, în situație de catastrofă: cutremur de mare intensitate, explozii cu zeci de morți și de răniți. În dispozitivul de simulare au intrat unități și subunități ISU nu numai din Capitală, ci și de pe la vecini, inclusiv de la Brașov. Si au simulat cu maxim succes, conform unui scenariu deloc simplu de pus în scenă.

Evident, simularea de mai ieri nu este o premieră. S-au mai făcut alte zeci și mai înainte. Cu avioane prăbușite, cu incendii de pădure, cu inundații catastrofale. Fiecare dintre ele, o reușită în sine. Încheiate, fără excepție, cu felicitări, strîngerii de miini, prime și chiar și avansări. Doar că, atunci cînd „s-a

întîmplat”, am fost invariabil prinși cu chiloții în vine. S-a prăbușit un avion SMURD în munți. Au murit oamenii de la bord de frig pînă cei de la Inspectoratul pentru Situații de Urgență, aviație, armată etc au reușit să intervină. Și nu ar fi găsit epava în ruptul capului dacă nu erau țărani din zonă, dotați cu un măgăruș patru ori patru. Au căzut în lac, pe litoral, salvatorii cu elicopter SMURD. Deși trecuseră de toate simulările magna cum laude, salvatorii salvatorilor au ajuns la epavă mult timp după ce cei de la bord își dăduseră obștescul sfîrșit. Au simulat, cei conduși de Raed Arafat, zeci de intervenții în incendii devastatoare. Și și-au trecut în palmares 64 de oameni, tineri și frumoși, morți în chinuri îngrozitoare. Dar nu are sens să mai continuăm cu exemplele. Din toate cele întîmplate și doar exemplificativ

expuse în aceste rînduri, reiese cu claritate un lucru tragic: în România se simulează orice. Este, probabil, singurul lucru la care ne pricepem mai bine ca oricine altcineva. Simulăm munca, simulăm fericirea, simulăm iubirea, simulăm tristețea, simulăm prietenia, simulăm eroismul, simulăm eficiența. Și, este iarăși adevărat, este bine că aceste exerciții se numesc nu exerciții, ci simulări. Un exercițiu ar verifica și/sau ar stabili proceduri eficiente de intervenție. Simulările stabilesc doar succese pe planșete și în rapoarte de activitate. Exercițiile sînt menite să salveze vieți, simulările au drept scop doar bifări de dragul bifărilor. Firesc într-o țară în care pînă și viața este ca o simulare. Firesc într-o țară în care doar moartea și impozitele au mai rămas o certitudine. Unica.

Tudor
ARTENIE

Contraeditorial

Solidarități mari și mici

► Doar câteva lucruri ne-au făcut solidari cu adevărat. Toate tragice.

Am fost solidari la Revoluție, am fost solidari la mineriade, suntem solidari după înfiorătorul Colectiv

Au mai fost câteva momente de solidaritate, mai palide, e drept, cum au fost protestele îndreptate împotriva exploatarei aurului sau a eutanasierii câinilor fără stăpân. Precizez că nu intenționez să lezez pe nimeni și niciuna dintre temele care au devenit subiect și obiect al solidarității. Durerea, drama, violența nasc solidarități profunde, sensibilitatea oricărui dintre noi se acutizează atunci când mersul înainte al lumii se filtrează prin lumina lumânărilor aprinse pe caldarâmul străzilor.

Solidaritatea nu este - și nici nu e obligatoriu să fie - generală. Nu ne poate cuprinde întotdeauna pe toți și nici nu ne poate marca în aceeași măsură. Suntem diferiți și suntem liberi, iar implicarea noastră este voluntară. Solidaritatea nu trebuie să fie nici definitivă. Memoria lucrează diferit în fiecare, reperatele care ne-au animat cândva se pot subția în timp. Motivele care ne-au unit odată, azi pot dispărea. De asemenea, solidaritatea e selectivă, ține cont de interesele fiecăruia, de vecinătăți, de nivelul de civilitate sau de cultură. Ne-am solidarizat cu francezii atunci când au fost loviți de atentate sângeroase,

dar nu ne-am gândit mai deloc la atentatul din 2015 din Kenya, de la Universitatea din Garissa, unde au pierit aproape 150 de tineri. E alt continent, departe de noi, altă cultură.

Uneori, solidaritatea naște reacții publice atât de puternice încât se răstoarnă guverne. Alteori, se limitează la o petiție care circulă în mediul online. Nu există judecători ai solidarității, nimeni nu poate spune că solidaritatea celui alt e... mai bună sau mai rea. În Bucureștii care acum un an provocau demisia unui guvern, la șapte luni după manifestările de solidaritate cu victimele de la Colectiv era aleasă primar general o reprezentantă a partidului care formase tocmai acel

guvern. Putem presupune că solidaritatea primilor fusese mai mică decât solidaritatea celor care au votat noul primar. Însă un sistem democratic bun îngăduie solidarități de tot felul, unele perfect antagonice. Pare paradoxal, dar avem și dreptul, și libertatea să ne manifestăm, iar interesul pentru o cauză nobilă (sau care ne apare nouă ca nobilă) ne face și pe noi mai nobili și mai vii. Desigur, rămânând cu manifestările în limitele legii, dacă nu și ale bunului-simț.

Uneori, sentimentul acesta devine excesiv de acut, sare peste logica argumentelor, înfierbântă mințile, iar manifestările devin excesive. Președintele în funcție a luat loc la Masa Tăcerii, și-a făcut

o fotografie și a făcut-o publică. Solidarii antipreședinte au luat foc, l-au făcut cu ou și cu oțet și l-au tăvălit cum s-au priceput mai bine. Solidarii propreședinte au încercat să spună că omul are umor, că reputația lui de personaj tăcut se asociază, în glumă, cu monumentul de la Târgu-Jiu. E drept, solidarii din ambele părți au fost alimentați de liderii politici ai momentului, lideri aflați în campanie electorală deschisă (chiar dacă nemărturisită). Dincolo însă de săgețile politice, sunt sigur că sentimentul i-a încercat pe cetățenii interesați de fenomenul politic, mai ales după epopeea achiziției „Cumînțeniei pământului”. Epopee care, la rândul său, a născut solidarități și

antagonisme.

Există și solidarități pe care le înțeleg mai greu. De exemplu, într-un oraș de provincie, nici mare, dar nici mic, reprezentanții unui partid au cerut electorilor, cu doar câteva zile înainte de alegerile locale, să nu le voteze candidatul la primărie. Să voteze un independent. E drept, independentul fusese șeful lor, dar din cauza unor dosare penale o luase pe cont propriu, iar partidul și-a desemnat, de ochii lumii, un candidat din rândurile sale.

A funcționat, probabil, solidaritatea prieteniei, așa cum a funcționat solidaritatea culturală între intelectualii fostului președinte sau cum funcționează cea împotriva binomului DNA-SRI.

Niște solidarități speciale, foarte aproape de complicități, dar pentru că spuneam că nu există judecători pentru solidaritate, nu voi complica lucrurile. Să revin însă la solidarități serioase. În primul război mondial au murit, conform surselor oficiale, circa 335.000 de soldați români din Vechiul Regat. Nu i-am adăugat pe transilvăneni, nu am adăugat victimele civile. Nu spun nimic despre foamete sau boli. După război, la 1 Decembrie 1918, a fost desăvârșită Marea Unire. După aproape o sută de ani, România e ruptă în două. Iată o temă mare și cu impact public, mai ales când unioniștii sunt „extrași” din manifestația legală de jandarmi echipați ca în Star Trek. Sau nu este o temă destul mare?

Baba arde și țara se piaptănă

Raluca
FEHER

Mă uitam la știri la o televiziune care ne-a spus să gândim liber. Muzică dramatică întinsă pe sandvișuri cu poveștile victimelor din Colectiv. Îngenuncheați printre lumânări, reporterii transmit cu fețe grave... nimic. Nu există nicio firmătură de informație care să se califice drept știre. Un bocet asurzitor ascunde impostura producătorilor

și editorilor și redactorilor de știri. Urmează interviuri cu părinții în doliu, cu lacrimi curgând pe bărbie. Stoarcem tot ce poate fi stors din piatra audienței.

Un cuvânt nu se spune despre dosarele penale ale celor dați în urmărire, despre anchetă, despre ce se întâmplă cu miniștrii și secretarii de stat implicați anul trecut în absurda mimare a competenței. Nu există o cronologie a evenimentelor, nimeni nu s-a chinuit să facă un tablou al câmpului de luptă în care au murit 64 de oameni și au fost răniți câteva sute.

Tot ce ne poate oferi la emisiunea de știri televiziunea care gândeste liber este o revizitare a locului crimei în care supraviețuitorilor și rudelor li se spune să își înecă dorința de dreptate, să uite de adevăr și justiție, că doar Al de Sus poate să dea. Apare și un popă care ne vorbește despre gândurile bune

care trebuie să se îndrepte către...

Trei minute mai târziu, din nou muzică gravă, de data asta pe sub știrea, ȘTIREA!!!!, despre divorțul Andreei Marin de turcul fizioterapeut care, pentru că e ziua Colectiv, suferă și el de răni grave datorate arsurilor dragostei. Așa zice turcul într-o postare pe facebook pe care televiziunea care gândeste liber o preia și o subliniază cu roșu: iubirea a fost prea puternică și i-a ars inima și d-aia nu mai e cale de întoarcere. Derizoriu.

În curând o să aflăm de tristețea îngrozitoare a lui Dragnea căruia i s-a ars părul de pe mână atunci când a aprins aragazul să facă niște cafea și despre grava arsură la stomac suferită de Victor Viorel atunci când diabolicul chelner, plătit de Băsescu, desigur, i-a pus pălincă de 73 de grade în sticla de Borsec.

La anul, nu acum. La anul, când Bănicioiu, ministrul inept al

sănătății va fi senator, probabil chiar în comisia de sănătate a Senatului, când Androneasca, Dragnea și Ponta vor arăta bufnița căcănie poporului român și îi vor spune că nu este căcănie pentru că este din rahat ci pentru că este arsă.

Arsă de focul dezamăgirii că poporul român și-a uitat locul. Ăla de a sta și a suporta.

La cât rahat am înghițit, ce e încă un an în plus?

Uite, Ponta deja se pregătește să iasă la lumină, se trage singur de ceafă, ca un Munchhausen pe steroizi. Acum dosarele lui penale îl pun pe același loc cu Hilary Clinton, e o victimă aidoma lui Juppe care o să fie președintele republicii franceze și atunci Iohannis o să se milogească să facă o poză cu un condamnat definitiv.

Penal e normal.

E chiar preferabil.

Ponta s-a dușat, s-a bărbierit și

e gata de un nou mandat. Pe care o să-l primească în timp ce noi ne uităm la Mihaela Rădulescu arzându-se cu austriacul, undeva în cosmos.

Arde baba și țara se piaptănă.

În curând o să aflăm de tristețea îngrozitoare a lui Dragnea căruia i s-a ars părul de pe mână atunci când a aprins aragazul să facă niște cafea și despre grava arsură la stomac suferită de Victor Viorel atunci când diabolicul chelner, plătit de Băsescu, desigur, i-a pus pălincă de 73 de grade în sticla de Borsec.

Creșterea polițelor RCA – un abuz

► **Firmele de asigurări din străinătate au preluat controlul asupra celor din România, fapt care a condus la discriminarea transportatorilor români și la accentuarea riscului de a fi scoși de pe piață**

Rolul Autorității de Supraveghere Financiară (ASF) este să reglementeze piața asigurărilor obligatorii de răspundere civilă auto, evitând fluctuațiile majore și nejustificate de preț. ASF nu și-a îndeplinit acest rol. Afectați au fost întâi mii de transportatori, care au văzut cum prețurile la asigurările RCA au crescut exponențial. Ulterior, milioane de români sunt afectați, pentru că prin noua grilă publicată de ASF, asigurările RCA pentru deținătorii de automobile vor crește în medie cu 30%, o creștere nejustificată din nici un punct de vedere.

Conducerea ASF trebuie să își asume răspunderea pentru haosul creat pe piața auto. Mișu Negrițoiu nu mai poate fugi de responsabilitatea eșecului RCA. Trebuie să își dea demisia. Statul român nu poate plăti cu zeci de mii de euro pe lună incompetența și nepăsarea actualului președinte al ASF. Parlamentul a dat un mandat cât se poate de clar actualei conduceri a ASF, un mandat care nu a fost respectat. Creșterea RCA este o măsură care afectează clasa de mijloc din România și nu este justificată nici din punct de vedere al costurilor de asigurare și nici din punctul de vedere al veniturilor de care dispune fiecare familie

de români care are o mașină personală. PSD va analiza care este cea mai bună acțiune pentru a rezolva situația, astfel încât șoferii să nu plătească pentru erori făcute de ASF.

Creșterea necontrolată a polițelor RCA are efecte în întreaga economie. Fiecare leu în plus la polița RCA înseamnă un cost în plus pentru români, înseamnă creșterea prețurilor pe întregul flux economic. Nu putem accepta ca pe umerii românilor să mai fie puse poveri.

PSD a eliminat 102 taxe (așteptăm ca legea să fie promulgată), printre care și timbrul de mediu (celebra taxă auto). În programul economic avem prevăzută ca măsură de relaxare fiscală neimpozitarea autoturismelor (cc < 1600 cm³), a motocicletelor, microbuzelor, autobuzelor, tractoarelor, remorcilor și autovehiculelor de transport marfă. Transportatorii și deținătorii de autoturisme au nevoie de măsuri încurajatoare, nu de biruri care să le îngreuneze viața. Pentru a-și menține trendul de creștere, economia are nevoie de dezvoltare continuă, și, mai ales, de dezvoltare pe orizontală.

Clasa de mijloc poate fi dezvoltată prin măsuri concrete care să aducă venituri direct în buzunarul cetățenilor, precum și

sustenabilitate și predictibilitate economică. Asuprirea românilor cu taxe exorbitante trebuie să înceteze. Românii au viitor aici, acasă! Noi, clasa politică, suntem responsabili de acest lucru!

Să le dăm românilor șansa să creadă în România!

Marius Alexandru DUNCA,
Președinte PSD Brașov

Creșterea necontrolată a polițelor RCA are efecte în întreaga economie. Fiecare leu în plus la polița RCA înseamnă un cost în plus pentru români, înseamnă creșterea prețurilor pe întregul flux economic. Nu putem accepta ca pe umerii românilor să mai fie puse poveri.

De ce PSD?

► **Pentru că atunci când partidul a fost la guvernare, în țară lucrurile au mers bine. Aici mă refer atât la creșterea economică cât și la venituri în buzunarul oamenilor. PSD are oameni pregătiți pentru administrație, cu experiență și care știu ce înseamnă direcțiile unui program de guvernare (pensii, creștere economică, profit, sănătate, cod fiscal etc)**

De ce să ne lăudăm cu o creștere economică dacă oamenii nu simt în buzunar. Să ne lăudăm cu cifre numai pentru profitul unora?

Balanța trebuie să fie la mijloc, trebuie o echitate în nivelul de trai, atât pentru patroni cât și pentru ceilalți.

Românii, în marea lor majoritate nu vor elicoptere, avioane, bărci nu știu de care, vor să poată să aibă o viață sigură, cu servicii medicale de calitate, cu câteva excursii

în vacanțe... și cu venituri măcar la media europeană.

Și atunci ne întrebăm, de ce PSD? Pentru că avem un program de guvernare și pentru că sub guvernul Ponta noi am demonstrat că se poate. Guvernul Ponta a avut vocație

de constructor, chiar dacă a mai greșit, a luat însă decizii majore ce au dus tocmai la ceea ce spuneam, la creșterea nivelului de trai.

Ce facem însă cu acest Guvern „0”? S-au crezut tehnocrați, și au ajuns politicieni. Dar mă întreb, între cuvântul tehnocrat

și profesionist există vreo legătură?! Că acești miniștri au fost schimbați tocmai de șeful lor, care implicit a recunoscut că nu are oameni pregătiți. Dar oare nu premiul i-a pus acolo? Și oare nu trebuie să-ți asumi tu responsabilitatea acestor numiri; că dacă greșea cu un ministru sau doi... mai trecea... dar 11 miniștri revocați în nici nouă luni... parcă seamănă a copii născuți prematur. Deci d-le prim-ministru, cred că a venit momentul să nu mai jucați alba neagra cu noi. Spuneți clar ce doriți, ca o țară să vă recunoască de cel mai... (și aici va las pe dvs. cititorii să completați - vă ajut însă un pic: mare, inteligent, tehnocrat etc) și noi să vă alegem direct în funcția de prim ministru?

Ar trebui ca fiecare să se întrebe ce a făcut acest guvern, pentru că eu văd doar o gestiune superficială a problemelor. Ce vreți de fapt? Unde vrem să ajungem, sau există o misiune ca Bulgaria să ne depășească, că altcineva nu mai este în urma noastră!

A venit momentul ca PSD să preia frâiele țării. Consider că este un moment istoric pentru dezvoltarea și viziunea a ceea ce va însemna România în UE. Dacă cetățenii nu înțeleg că avem o misiune, așa spune istorică, de a ajunge la guvernare, țara va fi în următorii patru ani numai în greve și contestări pentru prostiile făcute în actul de guvernare de acești tehnocrați independenți, vopsiți din PDL în PNL și USR.

Mihai MOHACI

Ioan Ghișe, pe lista ALDE la Camera Deputaților

► Fostul primar al municipiului Brașov, senatorul Ioan Ghișe va candida pentru un nou mandat de parlamentar din partea ALDE. Politicianul a fost convins să ia această decizie după ce a studiat cu atenție Programul Economic propus de Alianța Liberalilor și Democraților din România. Ioan Ghișe consideră că Programul Economic al ALDE este cel mai bun dintre cele propuse de partidele politice din România

Candidez la Camera Deputaților din partea Alianței Liberalilor și Democraților pentru a susține un scop politic național „creșterea accelerată a salariilor și pensiilor cetățenilor din România”. Programul economic pe care ALDE îl propune cetățenilor români, veți vedea că este unul dintre cele mai bune programe care astăzi se găsesc propuse de către partidele politice care candidează la Parlament. Acest proiect bazat pe programul de 100 de miliarde lei investiții creează

premisele unei creșteri economice de peste cinci procente anual, astfel încât pe baza investițiilor să crească numărul locurilor de muncă, dar cel mai important să crească veniturile la buget care să dea șansa creșterii salariilor și pensiilor”, a spus Ioan Ghișe.

Ioan Ghișe le recomandă românilor, în special brașovenilor să voteze la alegerile parlamentare cu ALDE sau cu PSD, dar nicidecum cu PMP, PNL sau USR. Despre primele două partide, parlamentul susține că sunt reprezentate

de foști „bășiști”, iar USR ar reprezenta interesele multinaționalelor.

„Acum când vorbim, în România se prezintă și se exprimă în fața cetățenilor două tipuri de voințe politice. Colaborarea politică dintre ALDE și PSD este continuarea a ceea ce a dorit să facă și parțial a reușit Uniunea Social Liberală, adică să dea înapoi salarii și pensii după tăierile care s-au făcut în regimul Băsescu-Boc. Această voință politică pentru creșterea salariilor și pensiilor românilor va continua dacă în Parlament va ajunge majoritar PSD + ALDE. Cealaltă jumătate politică este regruparea foștilor bășiști, în principal PMP plus PDL, din păcate susținuți și de PNL. Completați cu o construcție politică a intereselor multinaționalelor, mă refer la USR. Această grupare susține un premier impus de la Bruxelles și un președinte care se vede că din ce în ce mai puțin exprimă necesitățile cetățenilor români și interesele României.

Marius Oprea:

Sunt multe firme offshore unde se scurg zilnic milioane de Euro

acum într-un partid care declară că va salva România. Pe de altă parte, din fondurile de dezvoltare structurală la dispoziția Guvernului, 87% au fost puse la dispoziția firmelor cu capital străin și doar 13% pentru firmele cu capital românesc. Să nu aveți impresia că ei sunt curați. Sunt foarte multe firme offshore către care se scurg zilnic milioane de euro. În jur de 70% din profiturile realizate pe teritoriul României merg afară. De ce nu face nimeni nimic în acest sens? Nu am văzut până acum în anchetele DNA reprezentanții unei multinaționale. Acest lucru se va schimba prin programul economic de guvernare care încurajează dezvoltarea unei bănci, care are în vedere Banca Română de Dezvoltare, ce vizează dezvoltarea capitalului autohton”, a explicat Marius Oprea.

Salarii medii de 3000 lei și pensii medii de 1500 lei

Potrivit candidatului ALDE, dacă banii românești nu ar ieși în străinătate imediat, ar exista și o creștere economică care ar echivala cu creșterea salariilor și pensiilor.

Ce pot să vă spun este că din păcate se vrea ca România să rămână Cenușăreasa Europei. Ori Programul Economic ALDE propune atingerea unei creșteri economice de 6%. Guvernul Tăriceanu, deși guvern minoritar la vremea respectivă, a dovedit că este realizabil. Prin atingerea unei creșteri economice serioase să ajungem la un nivel al salariului mediu de 3.000 de lei și a unei pensii medii de 1.500 lei. Este perfect realizabil prin împiedicarea scurgerii de capital dincolo de hotarele țării”, a explicat Marius Oprea, candidatul ALDE la alegerile parlamentare.

Aflat într-o conferință de presă, fostul consilier prezidențial Marius Oprea a vorbit despre companiile offshore prin care se scurg milioane de Euro din România. Dacă acești bani nu ar ieși din țară, salariile medii ar putea ajunge undeva la 3.000 lei, iar pensiile medii undeva la 1.500 lei. Candidatul ALDE la alegerile parlamentare susține că în România ar trebui pus mai mult accent pe capitalul românesc. Potrivit acestuia, în prezent, din fondurile de dezvoltare structurală, 87% merge la firmele cu capital străin și doar 13% merge la firmele cu capital românesc. Cu alte cuvinte, capitalul românesc nu este încurajat absolut deloc.

„Cât am fost consilier prezidențial m-am ocupat de acțiunile împotriva corupției și crimei organizate. În opinia mea, Guvernul Cioloș intră sub această incidență. Cred că Guvernul Cioloș, prin multe acțiuni ale sale, afectează grav securitatea României. Mă bazez pe cifre din statistici. Deși Guvernul nostru este condus de un fost comisar European, s-a atins trista performanță de a atrage zero euro fonduri europene. Cu toate acestea, pe ministrul care s-a ocupat de acest resort îl vedem

Românii și în particular brașovenii trebuie să știe că dacă vor să aleagă liberalii merită să aleagă ALDE, dacă au opțiuni social democratice există PSD.

După cum vedeți pe locurile cu șanse de a fi în Parlament suntem persoane care avem experiență,

expertiză, am probat de-a lungul anilor, cinste și competență. Brașovenii dacă ne aleg pe noi, aleg cinste, experiență, competență. Fie că vorbim de domnul Borza, de mine sau de doamna Laura Bratosin”, a încheiat Ioan Ghișe, candidat ALDE pentru Camera Deputaților.

O femeie liberală cu experiență deschide lista ALDE la Senat

Pe lângă oamenii cu experiență în domeniile în care își desfășoară activitatea, ALDE Brașov mizează foarte mult și pe femei. În acest sens, noua conducere ALDE Brașov a decis ca lista candidaților la Senat să fie deschisă de către Laura Bratosin, o femeie cu experiență politică. O liberală convinsă, Laura Bratosin își dorește să se implice în proiectele ce țin de agricultura românească, dar și de partea socială.

„Vreau să vorbesc despre problema românilor plecați peste hotare. Avem prieteni sau cunoscuți plecați din țara care, cu siguranță nu au făcut-o de dragul de a pleca, ci din cauza unor necesități de natură financiară. Știm că există copii care au rămas cu bunici, mătuși și sunt privați de căldura unei familii complete și pentru care aspectul financiar cu siguranță nu înlocuiește pe mama sau pe tata. Eu spun că ar trebui să ne îndreptăm atenția mai mult asupra acestor aspecte, hai să ne gândim și la viitorul României. De asemenea, mai am un proiect de suflet pe care vreau să-l promovez și mă refer aici la agricultura, pentru că la bază sunt inginer chimist. Știm cu toții că agricultura de subsistență este cea care dă tonul. Poate ar trebui să ne regândim culturile pentru că acest climat ne permite”, a precizat Laura Bratosin, candidat ALDE la Senat.

De ce ar trebui să-și exercite tinerii dreptul la vot?

Nu de puține ori în istoria civilizațiilor, tinerii au fost cei care, prin implicare caracteristică vârstei, energia dar și idealismul de care au dat dovadă, au produs schimbări majore în cadrul regimurilor politice. Un exemplu semnificativ îl constituie alegerile prezidențiale din Statele Unite ale Americii când în anul 2008, o parte semnificativă din tinerii țării s-au mobilizat și și-au unit forțele pentru susținerea candidaturii lui Barack Obama. Dar nu în ultimul rând să nu uităm de exemplul României, din anul 2012, când în cadrul alegerilor prezidențiale soarta rezultatelor finale a fost schimbată într-un mod neașteptat prin participarea activă a tinerilor la vot.

Așadar, primul pas în alegerea unei clase politice care să răspundă cel mai bine problemelor cu care se confruntă cetățenii țării este exercitarea unui drept fundamental pentru care s-au luptat până la moarte strămoșii noștri și anume dreptul la vot.

TLDE Brașov alocă o atenție deosebită problemelor cu care se confruntă tinerii români și îi îndeamnă să-și unească forțele pe 11 Decembrie 2016 la votul pentru alegerile legislative dacă își doresc să înlăturăm ideile preconcepute ale vechilor generații și vor să redea culoarea unei lumi mai bune în care drepturile fundamentale să primeze în fața intereselor proprii.

Iurea Alexandru, candidat ALDE pentru Camera Deputaților

Despre alegeri, de la Caragiale citire!

► Se apropie alegerile din 11 decembrie pentru Senat și Camera Deputaților. Candidaturile au fost depuse, iar cei care ajung să ceară voturile românilor au intrat deja în campanie electorală, afișându-se pe stâlpi, garduri, sau alte infrastructuri

Campania se face acum, înainte de startul oficial. Din 11 noiembrie se intră în silenzio stampa. Noua legislație, adoptată în anul 2015, a interzis afișajul de mari dimensiuni și serbările câmpenești, unde principala atracție era micul electoral. Legea încurajează, însă dezbaterile și prezentarea propunerilor privind principalele direcții pe care candidatul le va urma, în cazul în care câștigă mandatul. Din păcate, astfel de dezbateri vor fi extrem de rare, majoritatea celor plantați pe liste preferând să repete câteva clișee și eventual să reia obsesiv discursul de la centru.

Înnoirea clasei politice, înlăturarea imunității pentru parlamentari, justiția salvatoare sau eterna corupție sunt doar câteva dintre temele care vor fi frecventate de noii candidați. În ultimii ani, Parlamentul, dar și alte instituții ale Statului au fost supuse unui

atac mediatic continuu, cu scopul de a fi decredibilizate. Rezultatul îl vedem chiar zilele acestea: principalele campanii se bazează pe un mesaj care îi îndeamnă pe români să spere, sau să creadă...

Principalul motiv de îngrijorare este însă altul: calitatea reprezentanților din viitorul Parlament. Cuprinși de obsesia reînnoirii, liderii partidelor au impus liste care nu au nicio legătură cu așteptările cetățenilor din județ, sau cu pregătirea candidaților în anumite domenii de interes. În 11 decembrie, românii sunt chemați să aleagă dintre câteva partide, ai căror reprezentanți, vor vota legile orbește, la îndemnul liderului politic.

Aș adresa câteva întrebări liderilor locali, care au încropit pe genunchi listele, sau le-au scris după dictarea de la centru:

De ce ar vota brașovenii un reprezentant care nu a trăit

niciodată în Brașov, nu locuiește și nici nu intenționează să se stabilească aici? (Iar aici să nu uităm

cazul unui domn care a fost ales deputat în anul 2012 și nu a binevoit să-ți viziteze colegiul decât de

vreo 4-5 ori, în cei 4 ani)

De ce ar vota brașovenii o listă pe care apare un candidat condamnat printr-o hotărâre definitivă?

De ce ar vota brașovenii oamenii de casă ai unui primar corupt, care s-a dezis chiar și de propriul partid?

De ce ar vota brașovenii o listă pe care apare un fost primar, care timp de 8 ani a distrus și menținut în subdezvoltare municipiul pe care l-a condus?

Întrebările ar putea continua, dar sunt convins că brașovenii care vor merge să voteze în data de 11 decembrie își au propriile nelămuriri și așteptări. Până atunci însă, îmi voi pune propria întrebare: Dar eu cu cine votez? Căutând răspunsul, îmi vine imediat în minte o întrebare mult mai potrivită: Oare are rost să mai merg la vot?

Sebastian GRAPĂ,
senator de Brașov

De ce ar vota brașovenii oamenii de casă ai unui primar corupt, care s-a dezis chiar și de propriul partid?

De ce îl susține Partidul România Unită pe Victor Ponta?

Ionel Goidescu

Mihai Sturzu

Întrebările pe care le primim cel mai des sunt „Chiar îl susțineți pe Victor Ponta pentru a fi din nou Prim Ministru? Cum veți reuși să faceți asta? De ce PRU și nu PSD?” Sunt întrebări corecte, puse de

oameni de bună credință, cărora le pasă de țara noastră. Este datoria noastră să le răspundem cu sinceritate și deschidere.

Premiza de bază de la care pornim este următoarea: 47% dintre români consideră

că Victor Ponta a fost un prim ministru bun, unii spun chiar că a fost cel mai bun prim ministru din ultimii 26 de ani. Munca lui Victor Ponta la palatul Victoria s-a simțit în viețile românilor. Antreprenorii ne spun că au simțit în mod direct scăderea CAS-ului și a impozitului pe dividende. Marii investitori au apreciat creșterea absorbției fondurilor europene, iar aproape 200.000 de tineri și-au găsit un loc de muncă.

Milioane de oameni și-au văzut salariile reintregite după tăierile nedrepte ale lui Băsescu. De asemenea, părinții și bunicii noștri și-au primit pensiile mărite. Scăderea TVA-ului la 9% la alimente și cota standard la 20% au avut efecte benefice în întreaga economie.

Partidul România Unită își asumă public faptul că îl susține pe Victor Ponta pentru funcția de prim ministru. Guvernul „zero” al tehnocraților aduși de la Bruxelles a arătat românilor de ce sunt în stare Ciolos și ai lui. De ce PRU și nu PSD? Noi, la Partidul România Unită sunt niște oameni sinceri și deschiși. Ne asumăm public și transparent deciziile noastre. Din păcate, nu despre aceași transparență putem vorbi în cazul PSD. Cu toții ne aducem aminte cum demisia din funcția de prim ministru a lui Victor Ponta a

fost anunțată de Liviu Dragnea, același Liviu Dragnea care l-a sprijinit pe Julien Ciolos să devină prim-ministru. Analiza noastră ne arată că indiferent de câte voturi va primi PSD-ul lui Liviu Dragnea, tot Ciolos va fi prim ministru. Oamenii încep să înțeleagă că orice vot pentru PSD este, de fapt, un vot pentru un nou act de trădare marca Liviu Dragnea. Cine va vota PSD, va vota, de fapt, pentru Julien Ciolos! Chiar și pesediștii încep să își pună semne de întrebare. Românii care își iubesc țara, oamenii care analizează atent ce se întâmplă pe scena politică înțeleg foarte bine aceste lucruri. Partidul România Unită este singurul partid care se luptă pentru români! Noi avem curaj să spunem STOP vânzării pământului către străini, STOP defrișării pădurilor și vânzării de lemn neprelucrat, noi suntem cei care susțin Aeroportul Internațional Brașov și Noul Spital Regional. Ne gândim la cei care merită salarii decente și propunem creșterea salariului minim pe economie la 2.000 de lei, avem grijă și de părinții și bunicii noștri care merită pensii corecte, pe măsura muncii depuse o viață întreagă.

Tot noi suntem singurul partid care afirmă clar și răspicat că îl susține pe Victor Ponta ca prim ministru. Cu sprijinul brașovenilor, vom duce în Parlamentul României ideile noastre, astfel încât cu toții să avem o viață frumoasă și liniștită în țara noastră.

Echipa PRU Brașov

6 | FAPT DIVERS

Chic Ambient

Blana ursului și coada de vulpe

Karla TITILEANU
decorator

Avenit vremea în care urșii teoretic ar trebui să se retragă în bârlog, iar noi, să ne bucurăm de seri romantice în fața focului. Odată cu frigul de afară și dacă tot a trecut și Halloween-ul, brusc ne gândim la Crăciun, zăpadă, geamuri cu flori de gheață, șosete pufoase, cacao caldă, sau un vin fierț savurat la căldurică. Și în imaginația fiecăruia se naște inerent, imaginea șemineului în fața căruia, pe jos, odihnește o blană de urs. Este și proverbială această imagine, căci din timpurile străvechi, domnițele se încălzeau la focul șemineului șezând pe o asemenea blană.

Ei bine, cu timpul, am rămas doar cu vorba, căci civilizația și evoluția designului ne-au arătat că există și alte variante. Romantismul nu stă doar în blana

ursului, pentru că acum avem la îndemână o sumedenie de alte variante, care mai de care mai prețioase, mai pufoase și evident mai călduroase. Nu limitez pentru blana naturală, dar atunci când ții neapărat la lux și vrei să te învelești cu o pătură din blană de vulpe polară, fă-o. Atingerea unei asemenea coverturi, căldura pe care o păstrează și imaginea absolut fascinantă, va cuceri pe oricine. Și orice doamnă ar renunța la o haină de blană în favoarea unei pături de acest fel. Se găsesc și la noi, iar prețul uneia este aproape cât cel al unei haine. Atunci când ișă va găsi locul fie pe marginea canapelei sau pe un fotoliu, cu siguranță, va deveni obiectul de maxim interes, în care toată lumea va dori să se învelească.

Trofeele animale însă, întinse pe jos în fața șemineului, sunt însă de prost gust, morbide și ne trimit cu gândul direct

înapoi în Evul Mediu. Așa cum spuneam, designerii au propuneri variate și adaptate oricărui tip de amenajare interioară, iar covoarele pufoase, coverturile și păturile care să stea în preajma șemineului sau a sobei vin în nenumărate forme, texturi, culori și imprimeuri, astfel încât este

practic imposibil să nu găsești ceva care să se potrivească zonei vizate.

Bucurați-vă așadar de orice tip de blană, naturală sau artificială, pufoasă sau mai bătoasă, colorată sau neutră. Este sezonul în care o poți purta și afară, dar o poate purta și casa pe dinăuntru.

CARPATHIAN ETHNO STORE

DOAR 1600 RON

BALANSOAR DIN LEMN

www.ecarpathian.com

English Bar

by **KRONSTADT**

Str. Vasile Saftu nr.1.
Incinta hotel Coroana Brașovului

Crama Girboiu

LIVIA
WINE OF VINEYARDS

Șarbă
2015
sec

ROMANIA
SOCIETATE COSEȘTI

www.cramagirboiu.ro

Pagină realizată de Dorin DUȘA

Brașovul, gazda Campionatului Mondial de Ashihara Karate

► În perioada 10-12 noiembrie, la Brașov are loc Ashihara Karate World Championships 2016, eveniment de anvergură internațională ce se întinde pe durata a 3 zile și care se va desfășura în Sala Sporturilor „Dumitru Popescu Colibași”.

Evenimentul cuprinde campionatul de kata și campionatul de kumite, la ambele concurând și sportivi din România. Kumite reprezintă acea ramură a karate-ului care presupune lupta directă între doi parteneri. În accepțiunea regulamentelor actuale ale Federației Mondiale de Karate (World Karate Federation), aceasta implică lovituri de braț și de picior în sistem semi-contact (contact slab la față și contact mai pronunțat la corp, exclusiv lovituri în orice zonă inferioară centurii), durata totală a luptei în cazul seniorilor fiind de 3 minute, cu întreruperea meciului după fiecare punct sau penalizare obținută de unul dintre cei doi parteneri. Kata sunt forme tradiționale care imită lupta cu mai mulți adversari. Kata este de fapt esența karate-ului tradițional autentic, deoarece păstrează și transmite cursanților atitudinea fizică (poziții, deplasări, întoarceri, lovituri etc.) și atitudinea mentală (concentrare, hotărâre, încredere de sine etc.) dar și utilizarea forței interne în lupta propriu-zis.

În total este vorba despre aproximativ 300 de sportivi, provenind din 20 de țări, care vin la Brașov, să cucerească medaliile la una dintre următoarele categorii: cadeți, juniori, seniori și

veterani. Campionatul Mondial de Ashihara Karate reprezintă întrecerea sportivă numărul unu ca anvergură între practicanții de Ashihara Karate din întreaga lume, a cărei organizare a revenit Danemarcei, timp de 16 ediții consecutive. Începând din 2011, forurile internaționale au decis predarea ștafetei în organizarea Campionatului Mondial și altor țări. Astfel, pentru a doua oară în ultimii patru ani, România organizează Campionatul Mondial de Ashihara Karate. Nicu Dascălu, Area Manager la NIKO (New International Karate Organization), se află în fruntea comitetului de organizare a evenimentului, iar o parte dintre concurenții din acest an sunt rezultatul direct al efortului său de la D'Ippon N.S.: Petre Bulgaru și Alexandru Cojocariu. Acest eveniment internațional marchează și împlinirea a 30 de ani de când Ashihara Karate a ajuns în țara noastră prin eforturile pionierului stilului, Sensei Mircea Cârloganu și de când discipolii săi, azi campioni mondiali de renume, s-au apucat de această disciplină: Sorin Popa, Liviu Tăbăcaru, Paul Codău, Ovidiu Turculeț, Minodora Popa, Eduard Huțanu, George Iacobaia și Nicu Dascălu. Ashihara Karate

a luat naștere în anii '80 prin eforturile lui Sendai Kancho Hideyuki Ashihara; este un stil modern și foarte dinamic de karate full-contact ce se bazează pe folosirea caracteristicilor adversarului împotriva acestuia, pe îndemănare, precizie și logică (sabaki). Se spune despre Ashihara Karate, stil ce poartă numele fondatorului său, că este unul dintre cele mai noi și mai complexe sisteme de arte marțiale din lume. Ideea de la care a pornit Kancho Hideyuki Ashihara a fost aceea de a crea un sistem nou, „fighting karate”. Stilul Ashihara a fost introdus în România într-o perioadă în care artele marțiale, în special karate, fuseseră interzise. Meritele unui asemenea demers îi

revin lui Shihan Mircea Cârloganu, care în anul 1986 deschide primul dojo de Ashihara Karate în incinta stadionului ICIM Brașov.

Cluburile de Ashihara Karate din România nu excelează prin cantitatea distribuirii lor în teritoriu, ci prin concentrarea lor în jurul unor centre tradiționale: Brașov, Pitești, București, Piatra-Neamț, accentul fiind pus pe păstrarea valorilor fundamentale și pe calitatea procesului de pregătire.

Nicu Dascălu: „Diferența dintre mondialele din 2013 și 2016 este că, din punct de vedere financiar avem mult mai puțini bani, dar ca mod de organizare și ca structură suntem mult mai sus. În prima zi, pe 10 noiembrie, avem Campionatul de

Kata, iar pe 11 și 12 Campionatul de Kumite. La ambele concursuri, atât în preliminarii, cât și în semifinale și finale sunt meciuri spectaculoase și foarte frumoase. Și atâta timp cât nu este nimic fals sau regizat, sunt convins că Ashihara Karate World Championships va atrage un public numeros.”

Biletele se pot achiziționa de pe ticket.wskf.com, bilet.ro, de la Sala Sporturilor și de la KnockOut by Nicu Dascălu. Prețul unui bilet este de 29 de lei pe zi, iar un abonament pentru toate zilele de competiție are prețul promoțional de 75 de lei.

Copiii cu vârsta sub 7 ani beneficiază de intrare gratuită pe toată durata evenimentului!

Pentru „stegari” urmează trei meciuri în deplasare

S-a făcut ordine în liga secundă: Șoimii Pâncota, care a încurcat mult campionatul, a fost exclusă din liga secundă! Excluderea echipei Șoimii Pâncota din campionatul Ligii 2, înainte terminării turului, atrage și anularea tuturor rezultatelor înregistrate în primele 13 etape. Astfel, clasamentul Ligii 2 va suferi modificări, echipelor care apuaseră deja să joace cu formația arădeană în acest sezon urmând a li se anula rezultatele. Cel mai câștigat, sau nu, club va fi ACS Berceni, echipă care până acum obținuse tot un punct în campionat, tocmai cu Șoimii Pâncota. Egalul va fi anulat, ilfovenii vor rămâne fără niciun punct, însă diferența față de celelalte echipe din clasament se va reduce. Ca urmare, fiecare echipă care nu a jucat până acum cu echipa de pe meleagurile Aradului, va sta o etapă... Este și cazul „stegarilor”,

care aveau programată acasă, peste o săptămână, partida cu Șoimii. În concluzie, acest meci nu se va mai disputa, astfel încât FC Brașov a ajuns la o situație rară, aceea de a juca trei meciuri consecutive în deplasare, din moment ce meciul cu Pâncota, care s-ar fi intercalat în acest program, nu mai există.. După înfrângerea, prima din acest campionat, cu Brăila, „stegarii” au o oarecare temere, pentru că nu au jucat până acum prea exact în deplasări, pierzând puncte grele la Ștefănești, la Satu Mare sau la Timișoara. De aceea, poate că meciurile de afară pot fi un fel de „bau-bau” pentru trupa lui Cornel Țălnar. Partidele care urmează sunt cele de la Mioveni, Clinceni și Oradea. Fără îndoială, un program dificil, care începe cu deplasarea de la Mioveni, un meci foarte important. „Ar fi bine ca să începem acest program în deplasare cu

o evoluție bună la Mioveni. Dacă am câștiga, ar fi ceva extraordinar, pentru că Mioveni este o echipă care joacă foarte bine acasă”, spunea antrenorul Cornel Țălnar. FC Brașov rămâne, în continuare pe locul doi, în luptă cruntă pentru promovare.

Principalele adversare ale „stegarilor” în această luptă rămân, în linia întâi, Juventus București, Foresta Suceava (care a pierdut puncte grele la Luceafărul Oradea, acolo unde va juca și FC Brașov!), Târgoviște (care a fost învinsă la Sf. Gheorghe), UTA sau, în linia a doua, Mioveni și chiar Seps!

Cartonașele... roșii și albastre stârnesc nemulțumire!

Curcubeul de cartonașe, în toată splendoarea lui, s-a arătat la Brașov, cu prilejul partidei Corona Brașov – Dunărea Brăila, din Liga Națională de handbal feminin: roșu, galben și albastru! A fost o lecție practică și vie de predare a regulamentului, iar cele două arbitre au făcut exces de zel și au arătat cât de puse la punct sunt, în legătură cu noile prevederi.

Mai exact, cu numai câteva secunde de finalul partidei, la un presupus fault al jucătoarei Hotea, de la Corona, undeva dincolo de semicercul de la 9 metri, arbitrele au aplicat ca la carte regulamentul (deși păreau că nu prea se coordonează) și au oprit jocul, dicțând, conform noului regulament (absurd, dealtfel), aruncare de la 7 m pentru Brăila, concomitent cu descalificarea jucătoarei Hotea (cartonaș roșu) și fluturarea cartonașului albastru, semn că acestea i se va întocmi raport și nu va juca etapa viitoare! Aceste noi prevederi regulamentare se aplică în ultimele 30 de minute ale unui meci. Câștigător în meciul cu echipa Brașovului, antrenorului echipei din Brăila, Costică Buceschi, a dat un exemplu de sportivitate la finalul partidei, când a criticat noile prevederi regulamentare, spunând că ele fac un deserviciu handbalului: „Am câștigat și datorită norocului, dar și datorită cartonașelor. E greu de înțeles când și cum primești 7m, e greu de înțeles, când și cum primești cartonaș roșu sau albastru. Sunt situații când faulturile sunt mult mai dure decât cele care se petrec în ultimele 60 de secunde. Este frustrant ca un fault dincolo de 9 m sau undeva într-o zonă îndepărată să fie sancționat cu 7 m, devenind clar că șansele echipei care beneficiază de această sancțiune cresc considerabil. Este o prevedere care crează avantaje și dezavantaje, indiferent de voința și de prestația echipelor”.

Primarul Scripcaru și legea

► Având în vedere atitudinea primarului față de lege, titlul potrivit ar fi fost primarul Scripcaru și fărădelegea. În cele ce urmează, nu voi insista asupra legilor penale pe care le-a încălcat cu nonșalanță, ceea ce a obligat DNA, Serviciul Teritorial Brașov, să-i întocmească mai multe dosare penale și să-l trimită în judecată. În activitatea sa de peste 12 ani, de când se află în funcție, a încălcat sau nesocotit numeroase legi, după bunul său plac, fără teamă și rușine întrucât, o bună perioadă, avea o umbrelă politică masivă: președintele Băsescu, partidul său, de tristă amintire, PDL, la putere (parlament, guvern, prefect) și instituții ale statului timide, ca să nu spun altfel

În ceea ce privește legea fundamentală a administrației publice locale, L. nr. 215/2001 rep., aceasta stabilește în mod clar care sunt raporturile între consiliul local și primar, în sensul că primarul duce la îndeplinire hotărârile consiliului, adică nu consiliul este subordonat primarului ci primarul este subordonat hotărârilor consiliului.

La Brașov, primarul a avut aproape permanent o majoritate în consiliu și o opoziție obedientă astfel că a făcut doar ceea ce a vrut el iar rezultatele sunt evidente: Brașovul nu are aeroport, este un oraș de mână a doua, conform definiției vicepremierului Dăncu, a pierdut din preliminarii cursa pentru titlul de capitală culturală europeană devenind, în schimb, capitala europeană a corupției, grație dosarelor penale ale primarului.

Legea mai sus menționată statuează și faptul că primarul trebuie

să respecte documentațiile de amenajare a teritoriului, aprobate de consiliul local însă ceea ce se întâmplă azi, în plin centrul orașului, în spatele aripii noi a hotelului „Aro Palace” sau construcția în curs de edificare pe str. Ioan Bogdan nr. 26, pentru a da numai aceste două exemple recente, demonstrează că hotărârile consiliului local sunt duse la îndeplinire cum vrea primarul chiar dacă, în cele două exemple, a mai încălcat și alte legi cum ar fi L. nr. 50/1991 rep. privind autorizarea executării lucrărilor de construcții și o serie de hotărâri de guvern emise pentru aplicarea acestora.

La ședința de Consiliu local din data de 31.10.2016 a introdus pe ordinea de zi un număr de șase proiecte de hotărâre fără documentația aferentă iar dintre acestea două se refereau la rezolvarea problemei termoficării, încălcând astfel disp. OG nr. 35/2002 privind aprobarea Regulamentului

cadru de organizare și funcționare a consiliilor locale, conform cărora consilierii hotărăsc după ce au acces la toate materialele supuse dezbaterii.

De fapt, încălzirea orașului, cei 20.000 de brașoveni fără apă caldă și căldură din luna aprilie 2016, nu îl interesează pe primar și a delegat rezolvarea acestei situații pisicuțului Costel Mihai, viceprimarul care a promis în luna iulie că va rezolva problema până la data de 1 noiembrie dar nu a precizat anul.

Acest om de cuvânt și de onoare, un alt emul al fostului președinte, unicat în istoria României prin numărul de dosare penale pe care le strânge cu propria familie, ar trebui să studieze cu atenție situația fostei viceprimar Durbacă pentru a nu se trezi și el implicat într-un dosar penal din calitatea de

ordonanță a primarului inculpat.

Nesocotirea disp. L. nr. 52/2003 rep. privind Transparența decizională în administrația publică este cunoscută și este o dovadă în plus a disprețului față de cetățenii plătitori de taxe și impozite care au dreptul să fie informați în legătură cu cheltuielile propuse, multe inutile: senzori giratorii care blochează circulația, panseluțe și cafeleuțe.

Fără a avea pretenția că epuizez acest subiect, practic, inepuizabil, voi mai da doar două exemple de neaplicare a legislației cu impact asupra funcționarilor publici și nu numai asupra lor: Ordinul nr. 25/2016, prin care trebuiau trimiși la pregătire și perfecționare polițiștii locali cu atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice și în domeniul circulației rutiere și

HG nr. 719/2016, prin care pot fi atribuite terenuri pentru construcția de locuințe de serviciu pentru funcționarii publici și pentru angajații din instituțiile publice centrale și locale, ca de exemplu pentru cei care luptă împotriva corupției și pe care primarul îi cunoaște din ce în ce mai bine.

Cu o astfel de atitudine față de lege nu e departe ziua în care primarul va uza de ultimul său drept, prevăzut de disp. art. 14 alin. (5) din L. nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali:

„Legitimația și însemnul de primar se pot păstra după încetarea mandatului, cu titlu evocativ.”

Arnold UNGAR,
Consilier în Consiliul local Brașov,

Membru în Forumul Democrat al Germanilor din România

Purificarea prin frig

Pe vremea împușcatului Ceaușescu se dădea căldură populației după un plan bine pus la punct, care viza raționalizarea resurselor și achitarea datoriei externe a României. Adică mai puneam o pătură pe noi dar tindeam să devenim mai liberi iar chestia asta sporea și la creșterea natalității. Bineînțeles că tendința de autism a lui Ceaușescu nu era agreată de marile puteri ale lumii care aveau nevoie de pârghii gen datorie externă sau acces la resurse pentru a controla un stat ca România și l-au împușcat.

Măcar Ceaușescu avea un plan, oricât de idiot ar fi fost el, iar populația era îndoctrinată permanent pentru a face tot posibilul ca acest plan să fie respectat. Și era în anii '80.

Suntem în noiembrie 2016 și mii de brașoveni nu au în continuare căldură iar motivul nu este vreunul economic. Ei plătesc prețul furtului care s-a făcut în sistemul de termoficare centralizată a Brașovului din ultimii 25 de ani.

Prima dată a fost CET-ul, o gaură neagră în care au dispărut sume imense de bani publici. Toate amantele sau pilele oamenilor de partid lucrau la CET, iar după închiderea acestuia încă se mai duceau lupte în Consiliul Local în legătură cu firma care să aibă contractul de pază a rămășițelor mastodontului.

Am un prieten mai zăpăcit, care spunea că dacă prin 2006 s-ar fi dezmembrat toate activele CET-ului și ar fi fost vândute ca fier vechi,

pentru ca apoi să fie vândut terenul către dezvoltatorii imobiliari, la momentul respectiv s-ar fi acoperit toate pierderile combinatului plus că ar fi rezultat bani pentru a cumpăra centrale termice tuturor brașovenilor care foloseau atunci sistemul centralizat de termoficare. Atunci l-am crezut nebun, dar poate avea dreptate.

Dar nu a fost de ajuns o singură gaură neagră, aceasta a fost acoperită cu o batistă albă și s-a mai creat

un parteneriat pentru termoficarea centralizată, TETKRON și BEPCO. Alte vaci de muls pentru oamenii politici și firmele prietenilor acestora, care au ajuns, așa cum era de așteptat, la fundul sacului.

Odată cu lansarea noilor metode de termoficare centralizată s-a făcut și o promovare agresivă în mass-media, țin minte că apăreau tot felul de specialiști pe la televizor care ne explicau de câte ori mai ieftin este revii în sistemul centralizat. Drama cea mai mare este că știu oameni care au vândut centralele termice pe care le aveau ca să revină în sistemul centralizat de termoficare, doar pentru ca apoi să cumpere alte centrale termice noi și să îl părăsească din nou. Acest lucru l-au făcut cei care au avut bani pentru o nouă centrală și debransare.

Anul acesta mii de oameni racordați la sistemul centralizat de termoficare au stat mai mult fără apă caldă și căldură. Ultima promisiune a autorităților era că de la 1 noiembrie acestea vor porni, iar cu o zi înainte tot acestea au anunțat

că mai durează două săptămâni, în condițiile în care afară temperaturile scad sub zero grade noaptea.

Și cu toate acestea clădirea Primăriei încă nu a fost incendiată de manifestații furioși iar conducerea și funcționările implicate nu stau legați la vreun stâlp al infamiei în Piața Sfatului.

Sorin BĂSCĂ

“

Ceaușescu avea un scop clar, plata datoriei externe, dar acum poate că există un scop mai înalt iar oamenii care scot abur pe gură în propriile case vor deveni astfel mai puri, mai buni. Probabil acesta este motivul pentru care încă nu au dat foc la Primărie.

Un an de guvernare tehnocrată

► Pe Facebook, o prestigioasă publicație centrală a dat un "share" unei postări. Am citit-o cu uimire și de aceea o să o citez

Guvernul tehnocrat, cerut la mitingurile de acum un an, e un experiment eșuat. Alcătuit din oameni nepregătiți să fure, neracordați la rețelele de crimă organizată autointitulate partide politice, deși considerat de specialiști cel mai bun guvern post-decembrist, executivul condus de Cioloș a cam ținut economia în loc. Noi kilometri de autostradă nu s-au mai contractat, marii antreprenori neștiind cui să dea șpaga. Cu toată reducerea birocrăției, cererea de fonduri europene a încetat subit, atrăgând după sine și prăbușirea vânzărilor de limuzine de lux și SUV-uri. Pomenile electorale, măririle de salarii, pensiile speciale s-au mutat în Parlament.

Ca un contraexemplu, Relu Fenechiu, membru al „celui mai cinstit guvern”, conform declarației lui Victor Ponta, a ajuns la al treilea dosar, pentru o șpagă de 4,3 milioane de euro. De data asta e vorba despre o finanțare a unui program educațional de interes național. Concluzia? Guvernul politic fura, dar mergea și treaba!”

Să analizăm acest text, a cărui concluzie îmi lasă un gust amar. Guvernul politic fură, dar nu fură tot, mai aruncă și câte un osișor

ca să mai trăiască și oameni bine. Trist.

Să înțelegem mai bine „de ce” suntem în situația asta. Toate afacerile profitabile din România au fost și sunt făcute cu statul. Acolo se strâng bani din taxele și impozitele noastre, iar decidenții politici împărțeau bugetul respectiv după cum venea înapoi șpaga pentru ei și pentru partid. Comisiunile porneau de la 10 procente, și ajungeau la 50 de procente per contract. Cu licitații trucate, cu atribuiri directe, cu toată sarabanda de strategii de furat din banul public. Așa am crescut, așa ne-am dezvoltat, asta am învățat. Așa am înțeles că așa se poate face avere ce asigură un trai liniștit. La umbra politicianului care paraliza ANAF-ul, poliția, procuratura și instanțele de judecată. Nici vorbă de economie de piață. Aia e nesustenabilă, nesigură. Contracte cu statul, aceea era calea de a face afaceri prospere și sigure. Așa au apărut regii asfaltului și miliardarii de carton, sudați bine la bugetul de stat. Așa au apărut averile nejustificate ale politicianilor și mătușile Tamara. Printr-un sistem adaptat la corupție și furt. Așa suntem pe cale să rămânem fără păduri, petrol, bogății ale subsolului. Și ziceam că este bine.

Și țara acum se prezintă ca un organism uman îmbătrânit, disfuncțional, care acum un an s-a lăsat de cafea, tutun și alcool și a trecut pe tratament. Și care se

plânge că îi e rău în continuare, după un an, deși tratamentul este bun. După 27 de ani de otrăvă și abuzuri, recuperarea se face greu. Foarte greu. Și cu sacrificii multe.

Pentru că întreg sistemul este afectat. Și îi ia timp să se adapteze la realitate. La economia de piață. La concurență. La investiții. La planificare.

Tragedia de la Colectiv deși nu pare, a constituit un punct de cotitură majoră pentru România. Tocmai se împlineste un an de la ea. Plecând de la avizul pompierilor pentru clubul respectiv, dat la „mica înțelegere”, și trecând prin bălbele sistemului medical care a costat vieți, protestele de stradă, demisia guvernului, întâlnirea Administrației Prezidențiale cu membrii societății civile, și terminând cu rânjetul malefic al Președintelui când propunea Guvern tehnocrat, tot acest scenariu halucinant a dus la sufocarea sistemului, dându-i lovitura de grație reușită pe alocuri de DNA și instanțele de judecată. Și asta o văd în listele propuse la parlamentare de către partide. Dinozaurii au fost „pierduți” pe drum, unii sunt la închisoare, unii în drum spre ea, unii mai sunt tot la butoane, iar sistemul își strânge rândurile și încercă o ultimă revitalizare. Ei nu știu cum altfel. Sunt încă concentrați pe accesarea spre putere pentru șpagă și aranjamente oculte, încercând să se ascundă de cercetare penală și închisoare. Și acționează în consecință.

E bun textul citat? E bun.

Dan VĂJU

Circus Maximus

În data de 30.10.2016, din nou, echipa Gazeta Brașovului, s-a prezentat - cu înfrigurare - la Primăria Brașov, întrucât a fost ședință de Consiliu Local. Am spus cu înfrigurare, pentru că nu știm niciodată ce surprize ne mai așteaptă pe noi brașovenii și ce nefăcute mai sunt în stare să trântescă „pleașca”, năstrușnicii noștri consilieri locali.

E ca și cum ai lăsa singuri, nesupravegheați, un grup de copii cu sindrom ADHD și Tourette și te-ai duce o dată la câteva zile să vezi ce au mai făcut. Niciodată nu știi ce poți găsi acolo și chiar deschizi ușa cu o ușoară emoție. Pentru cei care nu știu, Circus Maximus a fost cel mai mare stadion al Romei Antice unde în principal aveau loc curse de cai sau înclăștări dure cu care de luptă ce nu de puține ori se terminau cu victime. Uneori aveau loc și lupte de gladiatori. A fost prima oară folosit de către regii etrusci ai Romei. Să nu mă înțelegi greșit, nu fac comparații între interpelările din Consiliul Local Brașov și întrecerile sau luptele din Circus Maximus, nu am cum pentru că aia din arenă, de acum 2.000 de ani erau bărbați. Am zis

Circus Maximus, întrucât ceea ce se întâmplă în Consiliul Local nu este decât un mare circ, un circ maxim. Trecem repede peste haloimășul sesizat - pe bună dreptate - de către domnul consilier Șerban Șovaială, dar nu putem să nu facem cunoscut acest lucru, întrucât se presupune că în consiliul de conducere, Consiliul Local al Municipiului Brașov sunt oameni cu mintea la cap.

Ei bine se pare că iar ne-am înșelat. În ceea ce privește întocmirea unei documentații pentru un PUD, Consiliul Local Brașov, întâi aprobă PUD-ul finalizat, după care aprobă documentația ce stă la baza acestuia. Speța ne duce cu gândul la întrebarea: o fi altceva la mijloc, sau oamenii de-acolo au pur și simplu „mansarda” varză? Oricum ar fi nu e bine. Mai mult, în ceea ce privește parcare din spatele hotelului ARO transformată în pietonal, în Consiliul Local - la cererea domnului consilier Cristian Macedonschi - se prezintă o autorizație de construcție pentru iluminat public. Vă amintiți caricaturile lui Ando din „Urzica”? e fără cuvinte... Deci, parcare din spatele hotelului Aro, a fost

transformată în pietonal în anul 2016, în baza unei autorizații pentru iluminat public din 2015... așa și? (va rog să observați peiorativul). Oricum pe „ei” nici la banană nu-i doare. Cel mai frumos, respectiv cireașa de pe tort este proiectul de hotărâre pentru majorarea de capital social a S.C. TEKTRON SRL, atât, pur și simplu, fără avize, fără documentații, fără nimic.

Degeaba consilierul Macedonschi a cerut documentație, degeaba a cerut avize și dosare, degeaba, în Consiliul Local nu s-a prezentat nimic. Însă toate acestea nu ar fi fost nimic fără finalul apoteotic al ședinței și anume, o delegație de la Teatrul Dramatic Brașov, care a venit în plenul Consiliului Local să se plângă de o serie de nedreptăți care se pare că nu se mai termină în respectiva instituție. În mod cu totul jignitor și fără nici un pic de umanitate, întreaga delegație de la PNL s-a ridicat și a ieșit din sală fără să-i bage în seamă. Urât. Despre nedreptățile reclamate de actori, urmează în numerele viitoare o anchetă serial. Urmăriți-ne.

Bogdan GABRIEL

Declarații incalificabile ale unui lider UDMR

Campania electorală a UDMR pentru alegerile parlamentare din acest an are două teme principale: propaganda separatistă și incitarea la ură împotriva mea.

În lipsa unor proiecte concrete și a unor strategii prin care să contribuie la bunăstare românilor și maghiarilor, UDMR incită la secesionism teritorial printr-o campanie electorală centrată exclusiv pe mesaje separatiste.

„Salvăm Oradea de București”, „Banatul puternic!” și „Să fie și maghiara limbă oficială în ținutul secuiesc” sunt mesajele cu care UDMR a demarat această campanie electorală.

Întrebat despre candidatura mea la alegerile parlamentare pe lista Alianței Noastre România condusă de Marian Munteanu, liderul UDMR Covasna, Tamás Sándor, a făcut o declarație pentru portalul Szekekyhon: „Mă bucur, căci așa vor vedea oamenii ce îi așteaptă dacă oameni de genul lui Dan Tănăsă ar reprezenta ținutul secuiesc la București. (...) Scopul UDMR-ului este să salveze ținutul secuiesc de București și de mâncătorul de maghiari Dan Tănăsă”.

Declarația liderului UDMR Covasna este în mod evident una incalificabilă, o incitare la ură împotriva mea. După cum ne-am obișnuit deja, UDMR incită la ură împotriva mea pentru simplul motiv că demasc de ani de zile activitatea acestei organizații extremiste, șovine și antiromânești.

Dan TĂNASĂ

Și eu cu cine votez...

► Se ascut ghearele și dinții, se scot dosarele de la păstrare. E campanie electorală! Partidele își pregătesc ultimele strategii ca să iasă cu fața curată și șanse de a forma sau de a participa la formarea guvernului. Efectivele sunt mobilizate și motivate să iasă în stradă pentru a convinge oameni. Om cu om, vot cu vot

Din cauza DNA-ului care le-a deranjat afacerile, scoțând „dinozauri” din joc, partidele mari au clocit niște liste cu oameni noi, dar buni ascultători ai ordinilor de partid. Ca în povestea cu năravul lupului. Scena politică este divizată între PSD și PNL, primul având ALDE la susținere și al doilea USR-ul. Mai sunt două partide mici care așteaptă să se înfișă la guvernare, PMP-ul și UDMR-ul, asta dacă trec pragul electoral, indiferent de cine formează guvernul, ele neavând coloratură politică specifică.

Să le analizăm pe rând. PSD-ul somităților penale, cu președinte condamnat penal, decimat la vârf, dar cu poftă neostoită de guvernare, a ieșit la atac cu tăierea populistă, în forță, a unor taxe printre care și taxa auto de mediu, aceea care a dus suprapopularea stărilor cu autoturisme înmatriculate în Bulgaria. Ieftin și eficient atacul la guvernare în fața electoratului. „PSD-ul îți vrea binele” pare să zică calculul hârtiei, dar mă întreb, de ce

oare aceste tăieri de taxe nu au avut loc acum un an, sau acum doi ani, sau pe vremea guvernării Ponta. Și mai mult, de unde va pune următorul guvern banii lipsă din bugetul văduvit de aceste încasări? Nu cumva inventând alte taxe și impozite? În altă ordine de idei, de ce așteaptă oamenii aștia propunerea și votarea unor legi vitale în pragul alegerilor? Doar sunt acolo pentru binele nostru comun, pentru dezvoltarea României... sau nu? Oare din acest punct de vedere, jocul politic se rezumă doar la accederea la putere, cu orice preț, fiind orb la nevoile noastre, ale poporului? PSD-ul ca întotdeauna dă dovadă de demagogie și populism în relația cu electoratul. ALDE-ul, cu platformă lui liberală, prins în joc cu PSD-ul, e amețit și el de mirajul guvernării. La fel, la putere cu orice preț.

Pe partea cealaltă a baricadei, PNL-ul, intruzat serios de fostul PD-L, sprijinit de Președintele Iohannis, ieșit serios șifonat din alegerile locale, recomandă

călduros pe tehnocratul Cioloș pentru funcția de Prim Ministru, cel care recunoaște că mai are atâtea de făcut în administrație, lucruri băgate sub preș în ultimii 26 de ani de celelate guvernări. Cât despre candidații propuși, numai de bine. Cel puțin lista la Brașov pentru Camera Deputaților este deschisă de o ilustră necunoscută, ajunsă acolo, se pare, prin filiație. USR-ul lui Nicușor Dan, aproape imposibil de cuantificat ca procentaj la următoarele alegeri, îl recomandă pe Cioloș în aceeași măsură ca PNL-ul. Diferența este că în USR, oamenii propuși pe listele electorale sunt într-adevăr niște necunoscuți în politică, dar determinați să apuce taurul de coarne. Ceea ce ne va aduce cu siguranță, un suflu nou pe scena politică. Măcar o să avem o contrapondere

sănătoasă și virilă la cei care au față de directori de CAP, cu cravata scurtă și obedienți partidului până la umilintă.

PMP-ul și UDMR-ul stau la pândă, păstrându-și opțiunile deschise. Dacă a doua formațiune are un nucleu dur de votați, care îi asigură trecerea pragului electoral, ceea ce cu siguranță îl va propulsa la guvernare, PMP-ul marinarului întărit cu garnitura generalului, s-ar putea să aibe o problemă majoră cu depășirea acestui prag. Dar asta vom vedea pe 11 decembrie.

Și mai avem două mari variabile de luat în calcul. Prima este forța DNA-ului datorată capacității acestuia de a scoate din sertare dosare la momente cheie, putând fi folosit ca instrument politic, alături de SRI. Iar aceste două instituții au cam făcut „jocurile” în ultimii doi

ani, cam de când marinarul și-a terminat mandatul în fruntea țării. A doua variabilă este opinia publică destul de inflamată și rapidă la ieșiri în stradă care taxează repede și dur orice pas greșit al autorităților.

Va fi vot emoțional ca la prezidențiale? Va fi un vor instinctiv pentru protecție socială sau un vot pentru progres? Acestea sunt întrebările care își vor găsi răspuns după vot. Dar o chestiune o știu cu siguranță. Că cel puțin până la Crăciun o să avem circ garantat.

Dan VĂJU

Un înger căzut – vânătorul de securiști Marius Oprea

TEHNOREDACTAT
DECLARAȚIA DE MARTOR OPREA MARIUS

Acesta a declarat următoarele:

În 1988 am fost cercetat de fosta Securitate, alături de alți studenți brașoveni, în legătură cu fapte calificate „grup organizat în scopul răsturnării orânduirii sociale”, faptă incriminată de art. 164 C. penal de la acea vreme, pentru că am răspândit manifeste nu neapărat contrare regimului, ci contrare cultului personalității dictatorului Ceaușescu. Nu știu și nu cred ca reclamantul să fi fost implicat în cercetarea mea, cercetare care a fost de competența de Direcția de cercetări penale a Securității.

Pe reclamant l-am cunoscut în 2002 sau, cel puțin, această primă întâlnire a rămas memorabilă pentru mine, reclamantul ca și mine deținând o funcție publică în administrația locală din orașul Brașov. În circumstanțele în care am fost interesat de istoria Securității (temă pe care am scris și am susținut o teză de doctorat), am participat la redactarea proiectului Lg. 167/1999, fiind consilier al d-lui Ticu Dumitrescu și al d-lui președinte Constantinescu pe probleme de Securitate și anticorupție, cunosc că reclamantul nu s-a ascuns după 1980, exercitând funcții publice, fără să fi fost contestat în cadrul comunității din Brașov. Din discuțiile purtate cu reclamantul, cât și cu alte persoane cunoscătoare ale activității acestuia din cadrul fostei Securități, apreciez (bazându-mă și pe toate împrejurările arătate anterior) că activitatea reclamantului nu ar putea fi considerată a fi de natură să fi lezat drepturile fundamentale ale omului. Nu cunosc ca, de-a lungul timpului, să fi existat vreă probă incriminătoare la adresa reclamantului, în sensul legilor de deconspirare a Securității, ca poliție politică. Am studiat sistematic, concret și aplicat arhiva fostei Securități începând cu anul 1993 pentru fundamentarea lucrării de doctorat referitoare la activitatea Securității, dar și pentru celelalte lucrări pe care le-am publicat pe aceeași temă, precum și în calitate de șef al Biroului de investigații speciale din cadrul Institutului pentru investigarea crimelor comuniste. N-am întâlnit numele reclamantului în dosarele de arhivă studiate, preocuparea mea fiind legată de organizarea fostei Securități, aspect în legătură cu care pot preciza că Direcția de cercetări penale a fostei Securități se ocupa cu acțiuni represive, iar Direcția I, în care a activat reclamantul, era cea de informații interne, care se ocupa cu culegerea de informații. Un astfel de serviciu există și în zilele noastre în cadrul SRI. Tocmai de aceea consider că activitatea unui astfel de ofițer care culege informații trebuie analizată în concret, iar nu raportat la apartenența birocratică la fosta Securitate.

Nu cunosc, în concret, conținutul deciziei atate în cauză, pe care am lecturat-o superficial astăzi, fiindu-mi înmănată de reclamant, dar am fost de acord să depun această mărturie, chiar dacă poziția mea de martor în această cauză mă pune într-o situație delicată raportat la activitatea mea notorie de până

În anul 2006 primarul municipiului Brașov a organizat concursul pentru ocuparea funcției de secretar al municipiului Brașov.

Singurul candidat a fost Paraschiv Nicolae, fost maior în Securitatea comunistă care a declarat în scris că nu a făcut activități de poliție politică, declarație necesară pentru a se putea înscrie la concursul pentru ocuparea funcției publice de conducere.

Întrucât în vara anului 1989 am fost anchetat de tovarășul maior deoarece am avut „manifestări dușmănoase la adresa conducerii superioare de partid și de stat”, după cum se reține în Raportul din data de 28.08.1989, întocmit și semnat de numitul Paraschiv care, pe trei pagini scrise de mână sa, propunea un set de măsuri împotriva mea care, toate, încălcău până și legislația comunistă precum și tratatele și convențiile internaționale la care România socialistă era parte, am solicitat regretate ziariste Maria Petrașcu să adreseze o cerere către Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității pentru a se cerceta activitatea de securist a lui Paraschiv.

CNSAS a stabilit, prin două decizii din anul 2007, că acesta a făcut poliție politică,

cu alte cuvinte, a dat o declarație mincinoasă când s-a înscris la examenul pe care l-a susținut cu succes, nemaivând contracandidat.

Aceste două decizii au fost atacate în instanță de tovarășul securist, auns în fruntea bucatelor la primăria municipiului Brașov, mâna dreaptă a lui Scripcaru.

Dosarul nr. 222/64/2008** care are drept obiect „cazul Paraschiv” a fost soluționat pe fond prin sentința din 14.10.2016 a Curții de Apel București care constată calitatea lui Paraschiv Nicolae de agent al poliției politice comuniste.

Ceea ce surprinde la acest dosar, în afara duratei de nouă ani, este mărturia depusă de cunoscutul istoric Marius Oprea, propus de către Paraschiv cu scopul de a se demonstra că „din toate documentele aflate în prezent în arhiva CNSAS și preluate de la SRI, documente care au fost studiate de martorul Marius Oprea, nu rezultă că reclamantul să fi avut în atribuțiuni urmărirea de opozanți politici, să fi întreprins acțiuni de natura poliției politice”.

Marius Oprea s-a achitat conștiincios de sarcina primită (oare pe ce linie) și l-a spălat pe Paraschiv de toate păcatele, susținând, culmea ridicolului, că Direcția I a Securității,

din care a făcut parte și acesta, se ocupa de culegerea de informații neavând caracterul represiv al Direcției de Cercetări Penale cu toate că această din urmă direcție încadra juridic (penal) faptele reale sau inventate pe care le primea de la Direcția I.

Acest martor nu s-a mulțumit cu laudele aduse securistului și a găsit de cuviință să o prezinte într-un mod negativ pe Maria Petrașcu, uitând să menționeze că aceasta a primit titlul de cetățean de onoare al Brașovului iar fostul președinte Bănescu a decorat-o cu Ordinul Național „Serviciul Credincios” în grad de cavalier „în semn de recunoștință și apreciere pentru activitatea și profesionalismul de care a dat dovadă de-a lungul unei cariere de excepție în presă, reprezentând un exemplu pentru tinerele generații de ziaristi”.

Este bine ca aceste aspecte din activitatea lui Marius Oprea care a depus de bună voie o mărturie mincinoasă în favoarea unui securist și împotriva CNSAS să fie cunoscute de foștii deținuți politici și de membrii Asociației „15 Noiembrie 1987” întrucât proverbul „cine se aseamănă se adună” își păstrează valabilitatea și actualitatea.

Sorin BOACĂ

Popor bolnav, vorbește mult la telefon

► Mă plimbam prin Centrul Vechi al Brașovului cu cițiva colegi din Olanda, Belgia și SUA, veniți la un seminar, care avusese loc la București, legat de mass-media din România, cea care a reușit să piardă capitalul de credibilitate din anii 90, aliniindu-se, din cauza presiunilor economice ale celor dornici să facă dintr-un „ciine de pază” unul de circ, dar și prin ușurința cu care ziariștii, cu mai multă sau mai puțină notorietate – s-au vîndut grupurilor de interese, politice, de afaceri, chiar unor personaje „potente” dar dubioase din spatele acestora trimițînd „libertatea de expresie” într-o zonă de unde cu greu mai poate fi resuscitată. Acesta este însă un alt subiect

Oaspeții s-au arătat încînțați de Brașov – și despre Capitală au avut cuvinte bune, inclusiv legate de „monstruoșitatea” care considerăm că ar fi Casa Poporului, făcînd chiar, ca într-un joc un plan de exploatare care ar putea aduce venituri serioase – încercînd să înțeleagă cite ceva din spiritul orașului...

Iscoditori, normal la oameni de presă, m-au bombardat cu întrebări dar au și tras unele concluzii... interesante. Mă opresc asupra uneia dintre ele, care m-a și „stimulat” să scriu rîndurile acestea. Surprins de numărul mare al farmaciilor și al magazinelor de telefonie mobilă, unul dintre ei a tras o concluzie: „Voi, românii, sînteți un popor bolnav care vorbește mult la telefon!” Orice replică ar fi fost de prisos, deși cuvintele lui păreau o glumă. Oricum, făcută fără răutate, ca o constatare a unei stări de lucruri din zona absurdului. Am făcut un inventar și am constatat că în zona

veche a Cetății, cea turistică, funcționează vreo zece farmacii și mai multe magazine unde firmele de telefonie mobilă se bat în oferte. Mirarea oaspeților privind cauzele pentru care rezistă și nu dau faliment era una legitimă.

Mai tîrziu am reflectat asupra constatării făcute, ca să zic așa, din afară. Mărturisesc că m-am îngrozit. Doar din ceea ce am reamintat că se întîmplă în alte zone ale orașului în care parcă a plouat cu farmacii și show-room-uri de telefonie mobilă, bașca unitățile de depanare, încărcare cartele etc. Mi-a venit în minte o stație de transport în comun, din apropierea unei mari fabrici, „TRACTORUL”, care a fost, normal, rasă, ca alte „mormane de fiare vechi”, unde am numărat cinci farmacii! Toate prospere!

Sîntem chiar atît de bolnavi? Habar nu am dar consumul de medicamente este, se pare, „acoperitor”. Dincolo de rețete, compensate sau

nu, în mod categoric, „grosul” vînzărilor îl reprezintă uriașa ofertă de leacuri pe care românul le poate achiziționa „la liber” și pentru care se face o reclamă agresivă, iresponsabilă. Reclamă care îi împinge, mai ales pe cei lipsiți de mijloace sau exasperați de ceea ce se întîmplă într-un sistem sanitar aflat în comă, să încerce să se trateze singuri. Eventual să se și opereze singuri, dacă ar fi să mă refer la deficitul de medici, oficial de vreo 12.000. La care se adaugă 28.000 de asistente și infirmiere, 15.000 de asistenți sociali etc. Sînt țări în care reclama la toate produsele care nu necesită rețete – știți „versurile” cu „acesta este un produs care... citiți... adresați-vă medicului” etc. – au fost interzise! La povestea asta adaug traficul criminal, cu rețete pentru

morți sau pe actele unor pacienți vii, decontările false, de milioane și, nu mai insist, toate modalitățile penale de umflare a profiturilor. Plus... cosmeticele... Acum, cică se fac și cursuri „rapide” de ajutori de farmaciști.

Cît despre telefoane, ne-am transformat în niște maimuțe care tastează tot timpul, adăugate celor cu telecomandă. Chestie de cultură! Oricum ele sînt utile în „cealaltă Românie” de unde „băștinășii”, majoritatea bătrîni și bolnavi, își sună copiii sau rudele de la oraș să le trimită „leacurile” despre care au aflat de la televizor. Chiar dacă au buda în spatele casei și nu au canalizare, au telefoane! În rest, sporovăiala fără rost a unui popor lipsit de alte preocupări.

Da, sîntem un popor bolnav, care

vorbește mult la telefon! Așteptăm, desigur, medicamentele care ar putea să ne vindece. Fără rețetă! Cît despre oaspeții mei, ei s-au reorientat de la Casa Poporului spre niște afaceri mai sigure, cu rețele de farmacii și telefoane mobile. Sau spre o fabrică de antibiotice, că tot sîntem cei mai mari consumatori din Europa...

Eduard HUDAN

Cît despre telefoane, ne-am transformat în niște maimuțe care tastează tot timpul, adăugate celor cu telecomandă.

Evoluția comodității

Tin minte că ai mei lucrau la o uzină aflată la 3 kilometri de casă. Cam toate uzinele erau la minim doi kilometri, cel puțin pentru ăia care stăteau la noi în bloc. În fiecare zi făceau câțiva kilometri până la muncă, pe jos, câțiva kilometri înapoi. Autobuz direct nu exista. Piața era la 1,1 kilometri depărtare. Doar vreo 10 inși din bloc aveau mașini. Ai mei făceau un ocol când ieșeau de la muncă pe la piață, deci ajungeau la vreo 4 kilometri.

Taică-miu mai făcea și un alt ocol, la una din puținele berării din cartier. Era un loc unde aveau bere aproape rece și niște sucuri. Dar

nu aveau locuri de stat jos, stăteau în picioare la niște mese rotunde. Habar n-am dacă era făcut intenționat așa, să nu stea proletarii prea mult. Știu că stăteau la o bere, maxim două și se cărau. Asta când era bere. Că la mine în oraș era fabrică de bere, deci, conform logicii comuniste (vezi Venezuela) era penurie de bere. Se mai sunau din când în când cu un „băăă, vezi că au băgat bere la Victorița”.

Tot în cartier era și un fel de fast-food. Tot fără scaune, tot cu mesele alea rotunde. Aveau la fast-food-ul ăla mămăligă cu brînză, ceva pipote de pui tocană, mîncare de-asta. Lumea mîncă în picioare.

În vremea aia transportul în comun era pe bani, erau și autobuze de-alea de urcai prin spate, unde era o taxatoare. Mergeam rar cu autobuzul. Când ieșeam la „iarbă verde” în zona numită „Dâmbul morii”, duminica, mergeam cam 6-7 kilometri pe jos cu tot calabălăcul după noi.

Ai mei au sărit de 60 de anișori și sunt relativ sănătoși. N-aud să-i doară spatele și, în continuare, pot să meargă zeci de kilometri

pe jos. Nu se compară cu bunică-miu, ăla, după ce și-a vîndut motocicletă, că făcea tata cerculețe cu ea în spatele blocului, a mers numai pe jos, n-a mai călcat niciodată în nimic de transport, cu excepția trenului, cam o dată la doi ani. Tipul a făcut înconjurul României pe jos, în 88 de zile, a refăcut drumul lui Eminescu de la Ipotești la Blaj, tot pe jos, și în '88 s-a dus pe jos să refacă drumul Unirii, cu un drapel lung de vreo 10 metri, cu dungile paralele.

Iar eu, când mă gîndesc că de la mine de-acasă trebuie să merg 300-400 de metri până la stație, mă doare sufletul de lene.

Str. Alexandru Ioan Cuza nr.24
Telefon: 0268.418.956
Urgențe: Tel: 0740.088.714
E-mail: contact@health-vet.ro

AES ALDEMAR AES

Service auto specializat în reparații

Electromotoare

Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7
Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

GAZETA
BRASOVULUI

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Director: Alexandru PETRESCU
tel: 0787.89.86.36
gazetabrasovului@gmail.com

Responsabilitatea juridică
pentru conținutul articolelor
aparține autorilor.

Tipărit la Tipogramm SRL Brașov
tipogramm@yahoo.com
Tel/fax: 0268.42.77.60

ÎNDRĂZNEȘTE

SĂ CREZI

ÎN ROMÂNIA!

ALDE

**REDĂM ROMÂNIA
ROMÂNILOR**